

Linien og en Flothed, der kommer til at gaa ud over de københavnske Borgeres Pengepung.

Jeg har her væsentlig dvælet ved den borgerlig-økonomiske Side af Sagen, der ligger mig nærmest, men Sagen har jo en anden Side, nemlig den kirkelig-religiøse, og der vil det ikke være Medlemmer af dette Ting ubekendt, at man fra kirkelig Side har protesteret netop mod disse Paragraffer i det Kirkelovforslag, der nu forelægges som et særligt selvstændigt Forslag. Man har fra Kirkefondens Side protesteret derimod, og ærede Medlemmer ville finde denne Protest i det sidste Bilag, som medfølger Folketingsudvalgets Betænkning over Forslag til Lov om Menighedsraad. I Slutningen af dette Bilag erklærer Kirkefonden; at disse Paragraffer i Ministerens Forslag ville krydse eller hemme den Udvikling, hvori man nu er inde her i Kjøbenhavn, nemlig en større og større Tendens i frivillig kirkelig — jeg kan vist sige frikirkelig Retning. Det hedder i Kirkefondens Protest mod Ministerens Lovforslag, at man stræber mere og mere efter, at de enkelte Kirker kunne klare sig ved frivillige Bidrag fra den Menighed, som slutter sig sammen om disse Kirker. Det hedder ordret: „Hidtil har kun Nazaret-Menigheden paa denne Maade præsteret alt. Men vi nære Haab om, at flere af de andre Menigheder efterhaanden skulde naa til det samme. — Og Kirkefondet ser her Vejen, ad hvilken det skal blive muligt at bære de store Udgifter, som de mange Kirkers Drift aarligt medfører, og tillige Vejen til at holde Skridt med den Udvikling af Kirkeorganisationen, som Befolkningens Tiltagen nødvendiggør“. Endvidere skriver Kirkefonden: „Allerede nu er det aarlige Budget til Driftsudgifterne for Kirkefondets Kirker betydeligt; det vil til næste Aar løbe op til over 100,000 Kr. og vil i Løbet af nogle Aar stige meget betydeligt. Vi tvivle ikke om, at Menighedslivet vil være i Stand til at præstere disse Midler, og al vor Erfaring gaar ud paa, at Menighederne gøre det med Glæde. . .“ Altsaa fra kirkelig Side her i Kjøbenhavn protesterer man mod denne Tvangsligning paa Borgerne, som den højtærede Kultusminister nu foreslaar os at vedtage. Man protesterer fra selve Kirkens Side derimod. Men naar der altsaa rejser sig en dobbelt Protest, fra borgerlig Side i Kjøbenhavn, der er bange for den ny økonomiske Byrde, og fra kirkelig Side, der er bange for, at en saadan Tvangsligning skal berøve Frivilligheden dens egentlige Gerning, synes

jeg, man fra Ministeriets Side burde bøje sig for denne dobbelte Protest; thi det er jo hele Kjøbenhavn, der protesterer. Jeg ved ikke, hvem der bliver tilbage i Kjøbenhavn, som ønsker dette Lovforslag gennemført. Fra liberal Side protesterer man, fra socialdemokratisk Side protesterede vi, da vi forelagde vore Ændringsforslag til disse Paragraffer ved anden Behandling af Forslaget om selvejende Kirker, og fra kirkelig Side protesterer man. Hvem ønsker det da gennemført her i Kjøbenhavn? Der bliver ingen tilbage, der er ikke Spor af Ønske derom her i Kjøbenhavn. Det eneste Ønske, jeg kunde tænke mig, skulde være fra nogle Kirkepatroner, der have ondt ved at klare sig og blive ved at presse paa Magistraten og presse paa Ministeriet, men det er ogsaa kun disse Patroner, som ere interesserede deri. Hele Befolkningen, baade den antikirkelige, den ikkekirkelige og den kirkelige protesterer. Man kan ikke forlange nogen mere enstemmig og kraftig Protest. Man maa naturligvis — det indrømmer jeg — erindre, at naar Kirkefondens Mænd protestere ogsaa imod disse §§ 16 og 17 i Ministerens Lovforslag Nr. 4, gøre de det bl. a. ogsaa, fordi de ere misfornøjede med de øvrige Bestemmelser, særlig § 13, der lægger visse Hindringer for at opføre Kirker rent i det vilde og bag efter kaste Udgifterne til dem over paa Befolkningen. Jeg indrømmer, at det kan have spillet med ind, da de sagde: Vi sætte saa megen Pris paa selv at kunne styre vore Kirker og at faa den Præst, vi ville have, at skulde vi indrømme Befolkningen Valgret paa dette Omraade, vilde det blive alt for dyrekøbt, selv om vi kunde paaligne Befolkningen Udgifterne; vi foretrække ikke at kunne det, naar vi selv maa have Indflydelse paa, hvilken Præst vi faa. Det indrømmer jeg har spillet med ind ved Kirkefondens Protest, men jeg haaber alligevel, at Kirkefonden og dens Mænd ogsaa over for dette særlige Lovforslag, hvor man lader § 13 hvile, men søger § 16 gennemført selvstændigt, ville bevare deres Idealisme, saa at de vedblivende sige: Vi ønske ingen Tvangsbekatning til kirkelige Formaal. Fra borgerlig, økonomisk Side maa vi protestere mod denne Udskillelse; thi det, der gjorde, at vi kunde stemme for samtlige kirkelige Lovforslag, skønt man havde forkastet vore Ændringsforslag til § 16, var naturligvis, at ved Siden af denne ny Beskatning, denne ny Byrde, kom der ogsaa ny Rettigheder. Man gav Befolkningen gennem den almindelige Valgret en vis Indflydelse paa